

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **POKORNÝ TEAM s. r. o.**, se sídlem Drásov 205, Dlouhá Lhota, zast. Mgr. Ing. Janem Drobným, advokátem se sídlem Thámova 4/402, Praha 8, proti žalovanému: **Finančnímu ředitelství v Praze**, Žitná 12, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 2. 2009, č. j. 11 Ca 175/2007 – 60,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce jako stěžovatel (dále jen stěžovatel) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 5. 2007, č. j. 3295/07-1300-204964. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti dodatečnému platebnímu výměru na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období duben 2001.

V kasační stížnosti stěžovatel současně navrhl, aby jí soud přiznal odkladný účinek. Žalovaný k návrhu na přiznání odkladného účinku namítá, že stěžovatel nesplnil základní podmínku pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stanovenou v § 73 odst. 2 s. ř. s., tj. aby výkon rozhodnutí pro něj znamenal nenahraditelnou újmu. Navrhuje návrh stěžovatele zamítnout.

Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom přiměřeně užije ust. § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přizná odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Stěžovatel v žádosti o přiznání odkladného účinku uvedl, že celé daňové řízení bylo vedeno ze strany Finančního úřadu v Příbrami a dále Finančního ředitelství v Praze nepřiměřeně dlouhou dobu, což negativně ovlivnilo podnikatelskou a ekonomickou situaci stěžovatele natolik, že tedy samotný výkon možných práv žalovaného by byl nejen v rozporu s dobrými mravy, ale pro stěžovatele by znamenal nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku by

se nepřiměřeným způsobem nedotklo nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

K tomu Nejvyšší správní soud poznamenává, že tvrzení stěžovatele o nenahraditelné újmě zůstalo pouze v obecné rovině. Stěžovatel nijak nedokládá svou majetkovou situaci, netvrdí, proč je částka 7314 Kč, kterou žalovaný stěžovateli dodatečně vyměřil napadeným dodatečným platebním výměrem, způsobilá jemu přivodit nenahraditelnou újmu. V návrhu stěžovatel neoznačuje ke svým tvrzením žádné důkazní prostředky, což znemožňuje posoudit, zda výkon rozhodnutí je pro stěžovatele ohrožující. Skutečnost, že daňové řízení bylo vedeno dle stěžovatele nepřiměřeně dlouho, není sama o sobě způsobilá přiznání odkladného účinku odůvodnit.

Proto Nejvyšší správní soud návrhu na přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti nevyhověl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. září 2009

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu